

TZ JIŘÍ PETRBOK - AIRMAXXX 62

Vernisáž: 12. 4. 2022 v 18:00 hodin
Trvání výstavy: 12. 4. – 18. 5. 2022
Kurátor výstavy: Karolína Juřicová
DSC Gallery, Dlouhá 5, Praha 1

Umělecké dílo je poskládaná konverzace z komentářů. Stejně jako komentoval písař knižní iluminace za časů pozdní gotiky, tak tvoří uznávaný malíř Jiří Petrbok své obrazové příběhy. Iluminát s božskou „třetí rukou“ (namísto oka) je paralela, která značí Petrbokův příklon k řemeslu a k pracovitosti. Stejně jako dokázal během své cesty měnit životní role Petrbok, tak i jeho aktéři prochází obrazy jako chameleóni. Metoda, která ho definuje, tkví jednoduše v tom, že nemaluje obrazy, ale komentuje životní situace, ve kterých se nacházejí nereálné bytosti. Pod svým přirozeným vlivem navedl řadu umělců současné mladé generace k hledání hrdinských archetypů v zobrazovaných figurách. Obrazy na MAXXX rozvibrují každé klišé.

„Ironie a sarkasmus jsou mojí třetí rukou.“
Jiří Petrbok, březen 2022

Výstava s názvem AIRMAXXX 62 prozrazuje ve skrytých významech několik tajemství naší přítomnosti. Když pomíneme sportovní značku Nike, která vyzvala designéra k navržení tenisek Airmax, pro něž mu byla inspirací budova Centre Pompidou, prostupuje i malíř trendy a módou a dosahuje svébytné estetiky. Ve vzduchoprázdnu bílých stěn se ocitají kosmonauti v prapodivných skafandrech s předměty k domácímu úklidu. Tyto až někdy „hrabalovská gesta“ používá s lehkostí každodennosti. Vybálenost vtípů bez patosu a pocitu trapnosti bez urážky je balanc Petrbokovi vlastní, jenž dokazuje jeho koketování s ustálenými symboly. Zrelativizovat konvence a narušit hranice ironií představuje napětí, se kterým přichází Jiří Petrbok k obrazu se štětcem v ruce. Všechny své představy si zaznamenává v paměti a nasává další skrze své životní zkušenosti jako houba. Citace Botticelliho nebo Grünewalda jsou vloženy jako miniaturní nálepky, neboli glosy, uvozující náznaky narativu. Textové přídávky, chemické rovnice, fraktály, státní a náboženské symboly, tetování či fragmenty sociálních identit jsou prostředky k vyjádření mnohoznačnosti sdělení těchto narativů. Vždy utváří perspektivu ten, kdo dané kompozice čte a sám je kontextualizuje. Snad by se dala použít okřídlená fráze: „*Já nic, já muzikant.*“

DSC Gallery

Výstava je posunuta do sféry knižních maleb a freskové výzdoby, která přetrvala pouze ve zlomcích. Nálada mysteriózní gotiky a příklon k renesančnímu optimismu prosakuje na rámy Petrbokových obrazů. S plátnem zachází jako s papírem, nikdy ho prvotně nenapíná na rám, který by ho rušil. Tak vznikají obrazy, které jsou nastavovány dalším kusem plátna a většinou do výšky, do vertikály gotických katedrál.

Málokterému umělci se daří tak intuitivně přeměnit pozici diváka v soudce dobra a zla. Mezi nebem a zemí není úniku: rozhodnout se musí v okamžiku.